

[Indenrigsministeren.]

Ensartethed. Jeg har ment, at naar der alligevel skulde oprettes en Række Kredse her i København, maatte man gaa til Bunds i Sagen for denne Bys Vedkommende og gennemføre saa ensartede Kredse som muligt. Det er det, der er sket, saaledes som Loven nu bliver.

Jeg gør endvidere opmærksom paa, at Hr. Ragers Forslag ved den Form, det havde, kom til at lide af den Fejl, at de mindste Kredse er de Kredse, der ligger i den Del af Byen, hvor Befolkningen er aftagende, saa at de smaa Kredse i hans Forslag af sig selv i de kommende Aar vilde blive endnu mindre og Forskellen derfor blive stadig større mellem de smaa gamle Kredse i det indre København og de nye Kredse i Periferien, der stadig vokser. Dette er Aarsagen til, at jeg ikke har kunnet anbefale at gaa den af Hr. Rager anviste Vej.

Elmqvist: Den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti (Hendriksen) gik stærkt ind for, at man skulde lade de syge stemme, og mente, at man slet ikke kunde sammenligne Folkeafstemningen med de almindelige Valg, idet Spørgsmaalet ved Folkeafstemningen var ganske simpelt, det var et Ja eller Nej. Jeg kan ikke se, at der i Virkeligheden er nogen som helst Forskel. Ved de almindelige Valg er Spørgsmaalet ogsaa et Ja eller et Nej til det ene eller det andet Parti, og i hvert Fald er Forudsætningen for dette Ja eller Nej ved Folkeafstemningen, at den syge skal sætte sig ind i Sagen, og den syge vil af velvillige Slægtninge og Bekendte blive bearbejdet om at svare enten ja eller nej. Det er dette, jeg synes vi skulde holde de syge fri for, og jeg tror, jeg kan sige, at jeg har hele den danske Lægestand med mig her. Lægerne vil absolut være imod, at man saaledes blander de syge ind i Valgagitationen. Den højtærede Minister var da ogsaa inde paa, at han havde haft nogen Tvivl om, hvorvidt det var rigtigt eller ej, idet han indrømmede, at han ikke oprindeligt havde indsat denne Bestemmelse i Lovforslaget, men først da han saa, at der var Stemning for den inden for visse Kredse i Folketinget. Jeg vil gerne i Anledning af den højtærede Ministers Udtalelse om Venstres Stilling i Folketinget sige, at jeg har det Indtryk — som jeg ogsaa sagde i min Tale før —, at naar Venstre gik med dertil i Folketinget, var det kun i Resignation over for Kravet, og kun fordi man ikke

ønskede, at det skulde siges, at Venstre her søgte at opnaa en Fordel ved Folkeafstemningen.

Hvad Bogstavbetegnelsen angaar, stillede den højtærede Minister Spørgsmaalet saaledes op, at man maatte spørge, hvorvidt der var nogen Fordel ved at staa først paa Stemmesedlen eller ikke, og han mente at maatte besvare dette med et Nej. Jeg mener over for den højtærede Ministers Nej at maatte svare jo. Jeg mener, det er en Fordel at staa som Nr. 2 paa denne meget lange Liste, der skal bruges i Fremtiden, ligesom jeg mener, det var en Fordel at staa som Nr. 2 paa den tidligere Liste. Den højtærede Minister anførte — ligesom den ærede Ordfører for de Radikale —, at det radikale Parti i mangfoldige Aar havde haft Bogstavet B. Ja, det har det radikale Parti haft her i København og maaske enkelte andre Byer, men det er ikke almindeligt over hele Landet. Jeg kan f. Eks. nævne, at ved Byraadsvalgene i Esbjerg har Venstre gennem mange Aar haft Bogstavet B. Nu gives der i Kraft af Ministerens Magt det radikale Parti, til Trods for at det er det mindste af de store Partier, en Forret til Bogstavet B, en Forret til at staa som Nr. 2 paa Listen, og det synes jeg smager en lille Smule af Overgreb fra Ministerens Side, og af et Ønske om at benytte den Magt, han har ifølge den nuværende Partikonstellation.

Den højtærede Minister var ogsaa inde paa det Spørgsmaal, hvorvidt der var et Frieri fra min Side i de Udtalelser, jeg fremsatte angaaende en eventuel Sammensmeltning af Venstre og det radikale Parti. Om det er et Frieri eller ikke, skal jeg ikke her komme ind paa; jeg har altid haft det Princip: ikke at fri, uden at jeg var sikker paa et Ja, og da jeg ikke er saa sikker paa det i Øjeblikket, vil jeg lade være skjult, hvad jeg egentlig mener, hvad jeg egentlig ønsker og tænker angaaende det Spørgsmaal. I øvrigt kom den højtærede Ministers bekendte Beskedenhed til Orde her, idet han ikke mente, at det var det radikale Parti, der skulde sammensmeltes med Venstre, men det var det større Parti Venstre, der skulde sammensmeltes med det mindre radikale Parti. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa dette, men kun sige, at hvis det engang skulde ske, blev vi nok enige om, hvorledes Sammensmeltningsprocessen skulde foregaa, det fandt vi nok Vej for. Men mit Frieri faar den højtærede Minister altsaa ikke i Dag.

Den ærede Ordfører for Det radikale